

Dr.sc. Dragutin Rosandić (1930-2019)

Filozofski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

Dr. Dragutin Rosandić (Gospić, 18. kolovoza 1930), bio je profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, utemeljitelj zagrebačke metodičke škole i više od pola stoljeća zagovornik reforme u obrazovanju. Njegova monografija "Metodika književnog odgoja", pojavljuje se kao obvezna literatura za studij metodike na domaćim i stranim sveučilištima, te je u Sloveniji korištena kao polazište za reformu tamošnjeg školstva. Bio je i gost-predavač u Švedskoj, Mađarskoj, Njemačkoj i Austriji. Dragutin Rosandić diplomirao je na Filozofskom fakultetu uz Zagrebu 1954. godine hrvatski i ruski jezik, a doktorirao 1965. godine temom o pripovjednoj prozi Vjenceslava Novaka. Bio je dvije godine asistent na Katedri za noviju hrvatsku književnost (1962.-1964.), a potom je utemeljio Katedru za metodiku nastave hrvatskog jezika i književnosti, prvu takvu na Sveučilištu u Zagrebu. Bio je predstojnik katedre do odlaska u mirovinu 2000. godine. Utemeljitelj je znanstvene metodike koja je uključena u studijske programe i na ostalim nastavničkim fakultetima u Hrvatskoj, a 1973. pokrenuo je i poslijediplomski studij iz metodike nastave jezika i književnosti. Dragu-

tin Rosandić desetljećima je kao autor ili koautor bio među najplodonosnijim piscima srednjoškolskih udžbenika hrvatskog jezika i književnosti i priručnika za nastavnike. Rosandićev znanstveni, stručni i praktični rad snažno je pokrenuo suvremeni metodički način mišljenja i interdisciplinarno povezivanje znanstvenih spoznaja radi školskog poučavanja, pa se stoga ubraja među najveće metodičare u Hrvatskoj uopće. Kao učitelj hrvatskog jezika u Osnovnoj školi u Zlataru objavio je 1950. godine svoj prvi stručni rad koji je najavio njegovu metodičku usmjerenost. Godine 1954. postao je profesorom Varaždinske gimnazije i pokrenuo istraživačke projekte o stjecanju estetske kompetencije u nastavi književnosti. U suradnji s profesorom psihologije dr. sc. Vladimirom Stančićem uspostavlja projekt o estetskom vrednovanju lirske poezije. Bio je profesor klasične gimnazije u Zagrebu i pisac mnogih udžbenika (Pristup književnom djelu, 1962., i drugih) koji su popraćeni i priručnikom za nastavnike. To je označilo početak novog metodičkog sustava koji postavlja književno djelo u središte nastavnog procesa i uvodi učenika u literarno-estetsku komunikaciju. Dolaskom na Filozofski fakultet ostvaruje obuhvatan znanstveno-istraživački rad u povijesti hrvatske književnosti. Uz mentorstvo akademika Ive Frangeša uključio se u projekt Znanost o književnosti Šenoina doba. Drugi njegov znanstveni projekt bio je posvećen Miroslavu Krleži kojim je pripremio građu za Krležin zbornik u povodu književnikove sedamdesete godišnjice života i pedesete godišnjice njegova književnoga rada. Bio je autor i urednik mnogih stručnih projekata i mentor u zemlji i inozemstvu, a uz njegovo ime vezivala se i atribucija kao učitelju učiteljâ.

Uz teorijski i stručno-praktički metodički te znanstveno-književni, iznimno je bogat i Rosandićev književno-kritički opus.